మరుభూమి

నందమూరి తారక రామారావు

భిక్షపతి వచ్చేసరికి కరణం అప్పారావు ఆరుబయట వేపచెట్టు నీడన మంచంలో పడుకుని ఉన్నాడు.

"ఏంది కరణంగారూ ఇంకా పడుకున్నారూ ? వంట్లో గాని బాగోలేదా ఏంది ?" అన్నాడు భిక్షపతి అరుగుమీద చతికిలబడి.

కరణీకం, ఖరారావుడీ అయ్యాక కరణం అప్పారావుకు ఆదాయం పోయింది. పలుకుబడి పోయింది. బద్ధకం ఎక్కువైంది. నడుం నొప్పి, కాళ్లు నమిలినట్లు ఉండటం, వళ్లు నలపరింత, నిద్ర పట్టకపోవటం ఇలా ఒకదాని వెంట మరోటి రోగాలు వుంజుకుని, కరణాన్ని బందీని చేశాయి.

భిక్షపతి పిలుపుకు కళ్లు తెర్చి, "ఈడెందుకొచ్చాడు ? దొంగముండాకొడుక్కి నాతో పనిలేంది రాడే" అని అనుకుని, లేచి కూర్చుని, పెరుగుతున్న గడ్డాన్ని నివురుకుని, "ఊరక రారు మహాత్ములు" అన్నాడు నవ్వుతూనే.

భిక్షపతికి కరణం సంగతి తెలుసు. వేలు అందిస్తే, నడుమును ఉడుంలా పట్టి మూడు చెరువుల నీళ్లు తాగిస్తాడనీ, వచ్చిన పని చెబితే కొండెక్కి బిగదీసుకుంటాడని.

భిక్షపతి ప్రభుత్వాన్ని తిట్టాడు.

"ఏళ్లెమ్మ నాయాళ్లకు రాజకీయం తెలియదండీ ! ఎంతసేపటికీ ఉన్నవి ఊడబీకటం తప్ప. రద్దుల గవర్నమెంటండీ పంతులుగారూ ! ఏదీ ఈ పని మేం చేశామని గట్టిగా చెప్పమనండి ! అబ్బే, పైవాళ్లు ఇదో పథకం అంటే, దానికిపసుపు రంగు చొక్కా తొడిగి, ఇది మాదీ అంటారు. ఛీ దీనెమ్మ ప్రభుత్వం ! లాభం లేదండీ పంతులుగారూ ! నిజాయితీగా బ్రతికే నాబోటి వాళ్లకు, ఈ రాజకీయాలు కుదరవండీ ! అందుకే ప్రాథమిక సభ్యత్వానికి కూడా రాజీనామా ఇచ్చి, మీలాగా కృష్ణా రామా అంటూ వుందామనుకుంటున్నా" అని ఉపోద్ఘాతం చెప్పేశాడు భిక్షపతి.

కరణం అప్పారావు "అమ్మ భిక్షపతీ ! అధికార పార్టీని తిడుతున్నావంటే ఏదో పెద్ద ప్లానులోనే వున్నావన్నమాట !" అని అనుకుని "రాకరాక వచ్చావు ! ఏంటో సంగతి" అని అడిగాడు.

భిక్షపతి నవ్వాడు. అలా నవ్వాడంటే తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడన్న మాట. ఆ సంగతి కరణం కనిపెట్టాడు.

"ఏంది కరణంగారూ ! పనిలేంది మీకాడకు రాగూడదా ఏం? శానారోజులైంది, చూపిపోదామని వచ్చా ! అంతే !" భిక్షపతి చుట్టలు తీసి, కరణంగారికోటిచ్చి "లంకాకు లెండి ! కాల్చండి !" అని తనోటి అంటించుకుని "ఏందోలే కరణంబాబూ ! రోజులు బాగోలేవు ! మనలాంటి పాతకాలం వాళ్లకు, అబ్బే గడ్డురోజులొచ్చాయి !" అన్నాడు.

కరణం చుట్ట కాల్చాడు. కాలుస్తూ ఆలోచన చేశాడు. భిక్షపతికి తనతో పనేమిటో ? అని.

భిక్షపతి చదివింది ఐదో తరగతే అయినా, మొదట్నుంచీ వ్యవహారాలు, డబ్బు సంపాదన, అది వీలుగాకపోతే, పలుకుబడి, పదవి వీటిపై శ్రద్ధ ఎక్కువ !

మతం పుచ్చుకుంటే కాలేజీలో, హాస్టల్లో సీటు ఉచితం అని కొడుకుల్ని మతంలో చేర్చాడు. వాళ్ల చదువులు అయి, ఉద్యోగాలకు మతం అడ్డొస్తుందని తెలుసుకొని, అబ్బె మతానికి నీళ్లొదిలి, హరిజన కోటాలో పిల్లలకు ఉద్యోగాలు అమర్చాడు.

కొన్నాళ్లు స్కూలు నడిపాడు. బీద విద్యార్థులకు హాస్టల్ నడిపాడు. రాజకీయాల్లో తిరిగి, కులపోళ్ల వోట్లీయిస్తానని పార్టీల దగ్గర డబ్బుచ్చుకుని, గెలిస్తే నా గొప్ప, ఓడితే "దొంగనాకొడుకులు ! తెలివి మీరారు. డబ్బు లీసుకుని ఓటెయ్యకుండా తిరుగుతున్నారు" అని చెప్పుకు తిరిగేవాడు.

ఇలా భిక్షపతి గతాన్ని నెమరువేసుకుంటున్న కరణం అప్పారావు ఆలోచనకు భిక్షపతి, పిలుపు అంతరాయం కలిగించింది.

"ఏంది కరణంగారూ ! అమ్మాయి కాన్పుకొచ్చింది. పాలిచ్చే గేదె ఎండిపోయింది. పాలకూ, మజ్జిగకూ ప్రాణంమీది కొచ్చిందని నాకు చెప్పకనేపోతిరే !"

"చెబితే ఏం లాభమయ్యా ! ఊరంతా పాలు అమ్ముకుంటున్నారు డైరీ ఫారానికి ! నేనా డబ్బిచ్చి కొనలేను. నన్నేం చావమంటావు ?" అప్పారావు చుట్ట విసిరేసి, కాండ్రించి ఉమ్మాడు నిస్సహాయంగా.

భిక్షపతి నొచ్చుకున్నాడు "అరెరె ! అరెరె ! పంతులుగారూ నాకు హైదరాబాదు చుట్టూ తిరగటంతోటి తీరిక లేదండీ. ఊళ్లో కొచ్చినా అర్ధరాత్రి రావటం, కోడికూసేసరికి మళ్లీ తిరుగు ప్రయాణం చేయడం !" భిక్షపతికి ఆవేశం వచ్చింది. ఇంటి గుమ్మంకాడికి వెళ్లి -

"అమ్మగారూ ! ఆ తప్పేలా ఇలా ఇవ్వండి ! మాకు పాడిగేదెలు రెండున్నాయి, నాకేమో పాలమ్ముకోవటం అబ్బే గిట్టదండీ. ఊరికే పెరుగు, పాలు కుక్కలకూ, పక్కలకూ పోస్తున్నాం. ఇలా ఇవ్వండి గిన్నె ! క్షణంలో లగెత్తుకెళ్లి తెస్తా !"

భిక్షపతి వెళ్లాడు.

"ఏంటి ! ఈయనగారికింత ప్రేమొచ్చింది మనమీద ?" కాంతమ్మ అడిగింది అప్పారావును.

"పనేమిటో చెప్పలా"

"దొంగసచ్చినోడ్ని బాగా పిండండి"

అప్పారావు, మాజీ కరణం నవ్వాడు. అలా కరణీకం వున్న రోజుల్లో నవ్వితే, ఏనుగంత ఆసామీ, నిలువునా గడగడలాడేవాడు. పంటల కాలంలో వడ్లు, జొన్నలు, కందులు, పెసలు, మిరపకాయలు, కూరలు, పాలు, పెరుగు, జమ్ము ఒకటేమిటి ఊరి కంఠంలో వండింది మొదట కరణంగారి గుమ్మంలో ఉండాల్సిందే !

లేదూ ఆసామీ పొలంపై శిస్తు పెరుగుతుంది. బాడవలు, పంటభూములయ్యేవి. మెరక పొలం మాగాణి అయ్యేది. నీటి తీరువా

పెరిగేది. పొలం జానెడైతే మూరకు శిస్తు పడేది.

అలా అప్పారావు కరణీకం వున్న రోజుల్లో మకుటం లేని మహారాజులా, మతాబులా వెలిగాడు.

కరణీకం పోవడంతో, జీవితం కుదేలైంది. ఊటబావి ఎండిపోయినట్లు ఆదాయం తగ్గి, ఖర్చు మాత్రం వెధవ ముండకు వేవిళ్లు తప్పనట్లు, పెరుగుతూనే ఉంది.

ఉన్న కొడుకు చదివిన చదువుకు తగ్గ ఉద్యోగం చూసుకోక, పేకాటకు, ముండలకు దాసుడైనాడు. కూతురు కాపురానికి వెళ్లి, ప్రతిసారీ కడుపుతో తిరిగి వచ్చేది. సంవత్సరానికి ఆరునెల్లు చూలింత, మిగతా ఆర్నెల్లు బాలింత ! ఆమె పిల్లలు తండ్రి దగ్గరకంటే తాత దగ్గరే మాలిమి ఎక్కువై, ఇక్కడే మకాం పెట్టేవారు. ఇవన్నీ చాలవన్నట్లు, అప్పారావుకు మళ్లీ బారసాల పీటల మీద కూర్చునే యోగం పట్టి, కరణీకం ఊడేనాటికి మరో పిల్లకు తండ్రయినాడు.

వయస్సు అరవయ్యోపడిలో కొచ్చేసరికి, సంసారం చతికిలబడ్డది.

ఇలా ఒక్కసారి గతం జ్ఞాపకం వచ్చి, భవిష్యత్తు భయం కలిగించే సరికి అప్పారావు మరీ కృంగిపోయాడు.

అంతలోనే భిక్షపతి ఓ గిన్నెలో పాలు, మరో గిన్నెలో వెరుగు పట్టుకుని, హనుమంతుడు సంజీవ పర్వతం తెచ్చినట్లు వచ్చాడు. వచ్చి

"కరణంగారూ, నింపాదిగా భోజనం కానివ్వండి. విశ్రాంతి తీసుకోండి. సాయంత్రం ఎండ జారాక వస్తా. అట్లా పొలాల గట్ల వెంట కాసేపు తిరిగొద్దాం ! అబ్బే ఊరికినే ! అట్లా చెరువుగట్టుమీద కూకుని, కబుర్లు చెప్పుకుందాం !" అని గ్రుక్క త్రిప్పుకోకుండా చెప్పేసి వెళ్లాడు.

కరణం అప్పారావు "ఏదో పెద్దచేపకే ఎసరు పెట్టాడు. రానియ్యి పాతబాకీతో సహా గుంజాలి" అని నిర్ణయించుకున్నాడు.

* * * *

అప్పారావు, భిక్షపతిని తడిగుడ్డను పిండినట్లు, పిండేద్దామనుకున్నాడు గానీ, అది

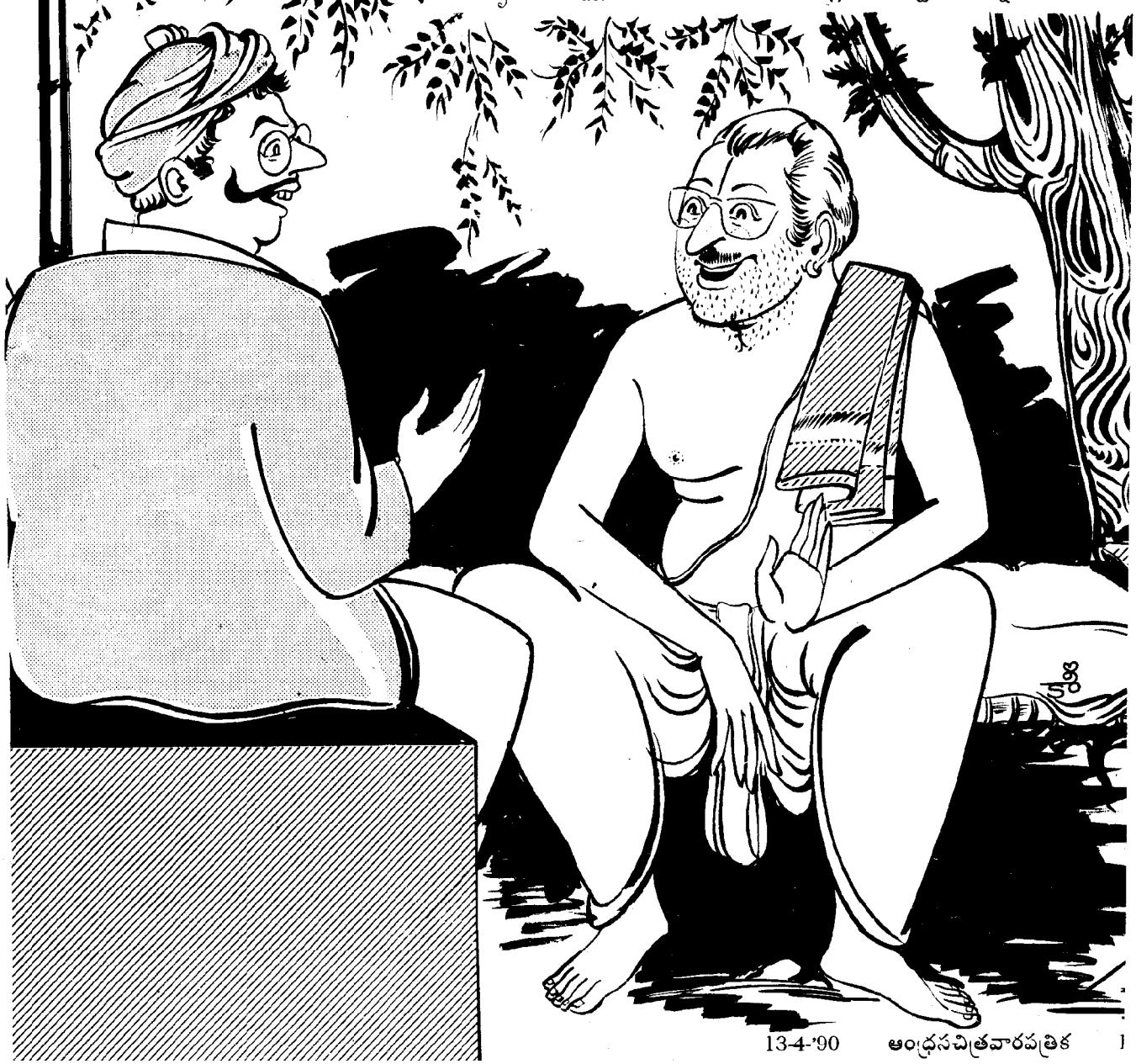

సాధ్యం కాలేదు.

భిక్షపతి కొండమీదినుంచి క్రిందపడ్డా, వంటికి దెబ్బ తగలకుండా లేచిరాగల అసహాయశూరుడు.. పులి ఎదురైతే, దానికి నామాలు పెట్టి రాగల నేర్పరి. మొసలి పట్టుకున్నా తప్పించుకురాగల శూరుడు.

కరణం అప్పారావు వెంట పొలాలన్నీ తిరిగాడు. బంజరులన్నీ చూసి వచ్చాడు. కానీ కరణం నోరు విప్పలేదు. ఆకు కందకుండా, పోక కందకుండా భిక్షపతి ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పాడు.

"కరణంగోరూ ఈ పంపు ఏ సర్వేనెంబరులోదండీ" అని భిక్షపతి ఆడిగితే -

"ఇది... సర్వే నెంబర్లు ఆ మధ్య మార్చారోయ్ ! వెధవది ఉద్యోగం లేదూ ! పైగా కదిలి కట్టె అంతా తీసుకున్నారుగా దొరలు ! గుర్తురావడం లేదు" అనేశాడు కరణం.

"బుల్లాయికి, మాజీ సైనికుడి కోటాలో సర్వేనెంబరు పంథొమ్మిదిలో ఐదెకరాలు ప్రభుత్వం కేటాయించింది కరణంగారూ ! అప్పుడు మీరే ఆ పంపు సర్వేచేసి రాళ్లు పాతించారు గదా !

"అబ్బో చాలాకాలమైంది !"

"దాని పక్క పంపు దాంట్లోనే ఉండాలిగా ?"

"నీవన్నది కరెక్టేనోయ్ ! కానీ ఆమధ్య జిల్లా సర్వేయరు వచ్చాడుగా ! వాడో తిక్క వెధవ ! వాడు గ్రామ కంఠంలోని సర్వేనెంబర్లు మార్చేశాడు వెధవ !"

ఇలా భిక్షపతి, కరణం అప్పారావు ఓ మూడురోజులు మూగయుద్ధం చేశారు.

భిక్షపతికి ఫలితం కనపడలా ! కనపడుతుందని ఆశామిగల్లేదు. రోజూ పాలు, పెరుగు ఇవ్వటం మాత్రం జరుగుతోంది.

ఇక ఇలా కాలయాపన చేస్తే అసలుకు మోసం వస్తుందని గ్రహించాడు. పైగా మంత్రిగారు ఏమన్నారూ ?

"భిక్షపతి! సర్వేనెంబరు తీసుకురా! నా పదవి ఎంతకాలం ఉంటుందో తెలియదు. నా శాఖ మారొచ్చు! కనుక త్వరగా వెళ్లి ఓ బంజరు భూమి సర్వేనెంబరు తెస్తివా, ఆ భూమి నీకు, భూమిలేని పేదరైతు క్రింద ఇచ్చేలా చూస్తా."

భిక్షపతి ఏనుగెక్కినంత సంబరపడి, "అదెంతపని అయ్య! చిటికలో తెస్తా" అని పరిగెత్తుకు వచ్చాడు.

వస్తే, కరణీకాలు పోయాక కదిలి కట్టె స్వాధీన పరచుకున్నా గుమాస్తా "భిక్షపతీ" ఈ కాగితాల్లో భూమివుందో పాములున్నాయో, బూడిదవుందో నాకు తెలియదు! చూసినా నాకు అర్థంగావడంలేదు. నీవు చూసుకో! నీ కర్థమైతే "నీ తంటాలు నీవుపడు" అని చేతులెత్తేశాడు.

హెడ్ గుమాస్తాను కలిస్తే, "అయ్య, మూడేళ్ళబట్టీ ఈ ప్రాంతమంతా కరువు ప్రదేశమని భూమి శిస్తు మాఫీ చేశారు! అందువల్ల ఆ రికార్డు చూశే దిక్కులేదు. సేద్యపు భూమి ఎంత? బంజరెంత? 'బి' ఫారాలెన్ని! బాడవ లెన్ని? ఎవరికీ తెలియవు. పైగా నేను గోదావరి జిల్లావాడ్ని! ఈ మెరక పొలాలగోల తెలియదు. మహానుభావా! నీకో దణ్ణం! వెళ్ళిరా!" అన్నాడు.

భిక్షపతికి దిక్కుదోచలా! రోజులు గడుస్తున్నాయి. వసుదేవుడు గాడిదకాళ్ళు పట్టుకున్నట్లు, వచ్చి మాజీ కరణాన్ని పట్టుకున్నాడు.

పట్టుకుంటే, ఫలితం ఇదీ?

ఇలా లాభం లేదనుకుని, ఓ రోజు కరణం అప్పారావు ముందు-

"అయ్యా కరణంగోరూ! మంత్రి మావాడు. పొలం ఇప్పిస్తానని ఆశ పెట్టాడు. బంజరు భూమి సర్వేనెంబరు తెమ్మన్నాడు! మీరు దయతల్చాలి! మీ పేరు సెప్పకుంటా" అని 'దాసోహం' అన్నాడు.

అప్పారావు నవ్వాడు.

"నామాట చెప్పు!" అన్నాడు.

"నా దగ్గరేముంది కరణంగారూ! అంటరాని యధవని! సాహెబు సంపాదన బూబు కుట్టపోగులకు సరని, యావ ఎక్కువ జావ తక్కువ నా బ్రతుక్కు! మీరైతే ముందు నెంబరివ్వండి. ఆర్డరొచ్చి భూమి స్వాధీనమైతే మీ ఋణం వుంచుకోను!"

"ఇస్తా, ఇస్తానని చెప్పేమాట నమ్మనయ్యా!"

"నన్ను వేలం వేసినా కొనేవాడు లేడు! నా దగ్గరేముంది" అన్నాడు.

కరణం అప్పారావు ఆలోచించాడు. బిగదీస్తే మిగిలేది పుల్లిస్తరాకు! చచ్చినోడి పెళ్ళికి వచ్చిందే చాలు! అని అనుకొని,

"భిక్షపతీ! ఇంట్లోని పిల్లా జెల్లా చూశావుగా! పైగా వచ్చేది ఎండాకాలం పాలు, పెరుగు లేంది పూట గడవదు. కనుక నీ దగ్గర రెండు పాడి గేదెలున్నాయన్నావుగా! ఓ దాన్ని మా ఇంటికితోలు" అన్నాడు అప్పారావు.

భిక్షపతి గుండెగుభేలుమంది. పాడిగేదంటె, వెయ్యికి పైనమాట! పైగా తన దగ్గర పాడి గేదె లేవీ?

భిక్షపతి నవ్వాడు "పంతులుగారూ! మీ రడక్కుండానే పాడిగేదెను తోలుదామనుకున్నా. మీరు దాన్నేడ పోషించగలరు? మేతా, తవుడు మీరేడ తేగలరని ఊరుకున్నా. అదెంత భాగ్యం, రేపు ప్రొద్దున మీ ఇంటి ముందు గేదె, దూడ కట్టెస్తాను! సరా!" అన్నాడు.

"ఈ రాత్రికి పాత కదిలె తీసి వెతుకుతా! ఏదన్నా సర్వే నెంబరు దొరుకుతుందేమో. రేపెలాగూ గేదెను తోలుకొస్తావుగా! అప్పుడు కాగితంమీద రాసిస్తాలే!" అన్నాడు

ఛత్రపతి శివాజి

మధుర మంజుల భరతధాత్రిని
మహారాష్ట్ర ప్రదేశమ్మున
జన్మమొందిన వీరవరేణ్యు
ఛత్రపతి నెద దలంతున్.

ఆదిశక్తి భవాని దుర్గను
స్వాదుభక్తి నను దినంబును
సేవనమ్మొ నర్చిన ఘనుండు
ధీవరుండు శివాజి!

న్యాయశీలము, ధర్మవర్తన
మలఘుత్యాగ గుణమ్ము గలిగి
శిష్ట రక్షణ, దుష్ట శిక్షణ
చేసిన ప్రభువరేణ్యు!

నిన్నుబోలు శౌరుషవంతుడు
నిన్నుబోలు వివేక ధనుండు
నిన్నుబోలు దేశసేవకుడు
నేడొకండు గానరాడు!

స్వతంత్ర భారత దేశమ్మును
స్వార్థపరులయ్యి పీడించేడు
నేతృ జనముల యుక్కడంపుము
నీ యాత్మ శక్తి తోడన్.

ఛత్రపతి శివాజి! భవదీయ
జయంతి వేళను, నినుదలంచి
అంజలించెడు భారతీయుల
నాదరింపుము ప్రీతియై!

(ఏప్రిల్ 26 శివాజీ జయంతి)

—జ్యోత్స్న

ఫైనీ బంగారు పతకం

గత ఏడు ఢిల్లీలో జరిగిన 8వ ఆసియా ట్రాక్ అండ్ ఫీల్డ్ మీట్‌లో ఫైనీ అబ్రహంకు 800 మీటర్ల పరుగులో స్వర్ణ పతకం లభించింది. పోటీలు ముగిసిన నాలుగు రోజుల తర్వాత ఈ పతకం అందటం విశేషం. గతయేడు నవంబరులో నెహ్రూ శతాబ్ది ఉత్సవాల సందర్భమున మనం నిర్వహించిన 8వ ఆసియా ట్రాక్ అండ్ ఫీల్డ్ మీట్‌లో మహిళల 800 మీటర్ల పరుగులో చైనా మహిళ సన్‌సుమ్మి ప్రథమస్థానం, ద్వితీయ, తృతీయ స్థానాలు మన ఫైనీ అబ్రహం, (యిప్పుడు ఫైని చెరియన్)కు, రోసాకుట్టికు దక్కాయి. కాని చైనా అథలెట్ సన్‌సుమ్మి మాదక ద్రవ్యాలు పోటీ సమయంలో ఉపయోగించినట్లు నిరూపణ జరుగుట వలన ఆమెను రెండు సంవత్సరాలు అంతర్జాతీయ సమాఖ్య బహిష్కరించింది. మనదేశంలో కాని పొరుగునగాని 'డ్రగ్స్' పరీక్షా కేంద్రాలు లేకపోవుటవలన నిర్ణయమునకు ఆలస్యము జరిగినది.

ఫైనీ అబ్రహం (02.04.76) బంగారు, రోసాకుట్టి (02.97.75) రజిత (యిద్దరూ ఇండియా), హురొక్కొ హిషిమొట్టో (జపాన్) కాంస్య పతకములు లభించాయి.

ఫైనీ అబ్రహం బంగారు పతకం సాధించాలనే కోరిక యీ విధంగా తీరింది.

-ముకరమ్

కరణం.

అన్నమాట ప్రకారం భిక్షపతి గేదెను, గడ్డి దూడను తెచ్చి ఆరాత్రే కరణం దొడ్లో కట్టేశాడు.

కరణం సర్వేనెంబరు వేసిన కాగితం ఇచ్చాడు.

భిక్షపతి ఆఘమేఘాలమీద రాజధాని వెళ్ళాడు.

* * * * *

భిక్షపతికి ఐదెకరాల బంజరు భూమి దాఖలు పరుస్తూ, ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు వచ్చింది.

అయితే, ఆ ఉత్తర్వు రావటానికి కొంచెం ఆలస్యమైంది. కరణం వ్రాసిచ్చిన సర్వే నెంబరు పదమూడా? పంధొమ్మిదా అన్నది తేలలా! ఆ కాగితం చూసి కొందరు పదమూడంటె, కొందరు ఖాయంగా పంధొమ్మిదని నిర్ధారణ చేశారు.

చివరకు పదమూడవ నెంబరు ఖాయం చేసి ఆ సర్వే నెంబరులోని ఐదెకరాలు, భిక్షపతి కివ్వమని ఉత్తర్వు ఇచ్చారు.

భిక్షపతి స్వయంగా కాగితం వెంట కలెక్టరు ఆఫీసుకు, ఆతర్వాత మండలాధికారి దగ్గరకు వెళ్ళి, మంది మార్బలంతో ఊళ్ళోకి వచ్చాడు. ఆరోజు కోళ్ళు తెగాయి. మందు సీసాలు ఖాళీ అయ్యాయి.

ప్రొద్దున్నే అధికారులను వెంటబెట్టుకుని భిక్షపతి పదమూడవ సర్వే నెంబరు దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

గ్రామ ప్లాను తీసి చూశారు.

అది "మరుభూమి".

అధికార్లు ప్లానంతా వెతికారు పదమూడో సర్వే నెంబరు భూమి శ్మశానం. అందునా సాహెబులది.

పంధొమ్మిది చూశారు. అది ట్రంకు రోడ్డు.

ఎవరో జనంలోంచి సలహా యిచ్చారు. మాజీ కరణాన్ని పిలవండని!

"ఆ దొంగనాకొడుకే, నాకీ నెంబరిచ్చింది!" భిక్షపతి అన్నాడు.

"వారి కేమన్నా ఇచ్చావా?"

భిక్షపతి మాట్లాడలేదు.

మండలాధికారి మళ్ళీ రెట్టించి అడిగాడు. "ఏమయ్యా భిక్షపతీ! ఇంత కష్టపడి ఉత్తర్వు తెచ్చుకున్నావు. ఫలితం లేకపోయే!"

భిక్షపతికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. కానిస్టేబుల్ ఉద్యోగానికి పోయి, కటకటాల వెనక కూర్చున్నట్లయింది.

మళ్ళీ మంత్రి దగ్గరికి పోతే మొహం వాచేలా చివాట్లు పెడతాడు. పెడదామంటె, సర్వే నెంబరేది?

ఆ రాత్రికి ఇద్దరు పెద్దల్ని తీసుకుని కరణం అప్పారావు ఇంటికెళ్లాడు భిక్షపతి!

కరణం అరుగుమీద కూర్చుని మనవరాలితోనూ, కడగొట్టు కూతురుతోను ఆడుకుంటున్నాడు.

పెద్దలు "కరణం! నీ బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావుగాదు. అందుకే మీ ఉద్యోగం అటకెక్కింది. ఏదో బీదోడు పొలం సంపాయించుకుందామని నీకాడకొస్తే, శ్మశానం నెంబరేసి, భిక్షపతి నోట్లో మట్టిగొట్టావు! ఇలా అరాచకాలు చేస్తే, నువ్వు చచ్చిన్నాడు అయ్యో అనేవాళ్ళుండరయ్యా" అని అన్నారు.

కరణం అప్పారావు నవ్వాడు.

"మీరు చెప్పడం అయిందా?" అన్నాడు. వాళ్ళు అయ్యిందంటే, "కూర్చోండి" అని వాళ్ళు కూర్చున్నాక "భిక్షపతి కూర్చోడు లెండి, ఆవేశంలో వున్నాడు. నే చెప్పేదంతా విన్నాక ఆయనే కూర్చుంటాడు" అన్నాడు.

"ఉద్యోగం లేదు మీకు తెలుసుగదా! ఈ వైధవ్యం రాకముందు, నాతో పనివున్నా లేకపోయినా ఊళ్ళోవాళ్ళు మా యింటి అవసరాలకు అన్నీ సప్లయి చేసేవారు. నేనూ నా కుటుంబం బ్రతికాం!

మరి ఇప్పుడో?

నే నోరు తెర్చి, పాడ గేదెకావాలన్నా! భిక్షపతి సరేనన్నాడు. సర్వేనెంబరిచ్చా! సరికి సరి! అవ్వాలి! కాలేదు. ఎందుకని?"

కరణం అక్కడున్న వాళ్ళ మొహాలు చూశాడు.

"భిక్షపతి గేదెనివ్వలేదా?"

కరణం నవ్వాడు.

"ఇచ్చాడు".

"మరింకేం?"

"నే సర్వేనెంబరిచ్చాగా!"

"అది శ్మశానం" భిక్షపతి గావుకేక పెట్టినట్లు అరిచాడు.

"కరణం ఇది ఘోరమయ్యా!" అన్నారు పెద్దలు.

కరణం నవ్వాడు "ఇప్పుడేవస్తా! ఉండండి అని లోపలకు వెళ్లాడు.

వస్తూ, వస్తూ, గడ్డి దూడనుతెచ్చి పెద్దలముందు నిలబెట్టాడు.

"భిక్షపతి, నా కిచ్చిన గేదె, దూడల్లో, గేదెను దాని యజమాని మర్రోజు ప్రొద్దున్నే వచ్చి, నాలుగు తిట్టినన్ను, తోలుకెళ్లాడు! ఇక మిగిలింది దూడ! ఇదిగో".

పెద్దలు, నోరెళ్ళబెట్టారు! ఆశ్చర్యం తగ్గాక, పెద్దలు "ఏంది భిక్షపతి కరణానికి టోపీ ఏద్దామనుకున్నావా?" అని అడగాలనుకుంటే

ఏడీ భిక్షపతి?! ●